

РЕШЕНИЕ

№ 92

гр. ЛЕВСКИ , 05.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛЕВСКИ в публично заседание на двадесет и втори юли,
през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Стойка Г. Манолова Стойкова

при участието на секретаря Ваня Н. Димитрова
като разгледа докладваното от Стойка Г. Манолова Стойкова Гражданско
дело № 20214410100419 по описа за 2021 година

Предявени са обективно съединени искиове с правно основание чл. 344,
ал.1, т.1 и т.2 от КТ.

В РС – Левски е постъпила искова молба от Д. В. Д., ЕГН***, с адрес в
с. А***, чрез адв. И.С. К. – ЛАК, против ***** ЕИК:*****, с адрес:
с. А*****

Твърди се в исковата молба, че ищецът е бил председател на *****,
като бил избран за председател и вписан на 21.12.2020г.

Твърди, че на 10.04.2021г. ответникът връчил на ищеца при отказ
Заповед за прекратяване на трудовото правоотношение на Д. В. Д. с
представляваната от него кооперация.

Счита, че така издадената заповед е незаконосъобразна и следва да бъде
отменена. Навежда довод, че за да бъде прекратено правоотношението между
ищеца и работодателя му следвало да са налице законовите предпоставки за
това. Съображенията са, че на първо място мандатът на легитимно избрания
председател на кооперацията Д. В. Д. не бил изтекъл към 10.04.2021г. На
следващо място проведеното общо събрание за избор на нови управляващи
органи на кооперацията било незаконосъобразно проведено и във връзка с
горното била подадена искова молба пред РС Левски за отмяна на взетите
решения съгласно Закона за кооперациите.

Счита, че липсват каквито и да било от останалите предпоставки за

прекръпяване на трудовото правоотношение на ищеца. Същият не бил подавал молба за напускане, не бил извършвал конкурентна дейност и не бил увредил имуществото на представляваната от него кооперация. Нещо повече - след 02.04.2021г. Д. Д. бил в продължителен отпуск по болест, включително и към датата на подаване на настоящата искова молба.

Счита, че тези обстоятелства поотделно и в тяхната цялост водят до незаконосъобразност на издадената заповед за прекръпяване на трудовото правоотношение на Д. В. Д. с ЧЗПК ***".

Отправя искане съдът да постанови решение, с което да признае уволнението на Д. В. Д., с ЕГН ***** от с.А***** за незаконосъобразно и да отмени Заповед от 10.04.2021г.; Д. В. Д., с ЕГН ***** да бъде възстановен на заеманата от него длъжност преди прекръпяването на трудовото правоотношение в ЧЗПК ***", с. А..

Претендира направените по делото разноси – адвокатско възнаграждение.

Ищецът е представил писмени доказателства с исковата молба и е направил доказателствени искания.

В едномесечния срок по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от страна на ответника, чрез „Адвокатско дружество Василев и Сачева“, представлявано от управляващия съдружник адвокат Петър Атанасов Василев.

Относно допустимостта на исковете: ответникът намира, че исковете са допустими на общо основание – спорът е трудов и се оспорва законността на прекръпяване на ищеца на основание чл. 338 от КТ „прекръпяване на трудовото правоотношение, възникнало по избор“.

Изразява становище относно основателността на исковете по чл.344, ал.1, т.1 и 2 КТ, като счита, че по същество исковете с правно основание чл.344, ал.1, т.1 и 2 КТ са неоснователни, поради което ги оспорва.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ

Твърди, че с решение от 03.12.2020г. на Управителния съвет на ЧЗПК ***" ищецът е избран за Председател на кооперацията като е сключен трудов договор №35/21.12.2020г. на основание чл.68, ал.1, т.5 КТ за длъжността „Ръководител земеделие" с допълнителна уговорка, че трудовото правоотношение е със срок до провеждане на ново отчетно изборно събрание. Цитираният трудов договор имал характер на акта по чл. 107 КТ, с

който се уговарят допълнителните условия на възникналото вече от избор трудово правоотношение.

На 10.04.2021г. било проведено общо събрание на ЧЗПК ***, на което бил отзован ищецът в качеството му на Председател и на негово място бил избран В.К.Х.. Предвид взетото решение още същия ден на ищеца била връчена при отказ процесната заповед 30/10.04.2021г., с която на основание чл.338 КТ било прекратено трудовото му правоотношение.

Предвид изложената по - горе фактическа обстановка счита, че възраженията на ищеца са неоснователни, неправилни и необосновани.

Прави възражение за недействителност на трудовото правоотношение респ. и на трудов договор №35/21.12.2020г. сключен на основание чл.68, ал.1, т.5 КТ с ищеца.

Наведените аргументи са, че извършеният „избор“ е направен в нарушение на Закона за кооперациите /чл.15, ал.4, т.2а/, а именно, че общото събрание е органът, който следва да избере председател на кооперацията. Твърди, че не е проведено надлежно общо събрание, на което ищецът да е избран за Председател на ЧЗПК ***, а това представлява задължителна предпоставка за възникване на трудово правоотношение за заемане на тази длъжност. Проведеното събрание от 03.12.2020г. на Управителния съвет на ЧЗПК ***, с което бил избран ищецът, било в нарушение на закона, което било предпоставка и за обявяването на недействителност на трудовото правоотношение.

На следващо място, трудовият договор с ищеца бил подписан от двама от членовете на Управителния съвет на ЧЗПК ***, като твърди, че същите нямали възложени такива правомощия нито от устава на кооперацията, нито били упълномощени по някакъв начин от общото събрание. Прави извод, че двамата управители са извършили действие от името на кооперацията, без да имат изрично пълномощие за това.

Липсата на надлежно проведено общо събрание, което да избере Председател на кооперацията било порок, който безспорно водел до недействителност на трудовото правоотношение поради противоречие със закона. В случай, че съдът уважил направеното от възражение и обяви трудовото правоотношение възникнало от избор за недействително, то счита, че предявените искове следвало да се отхвърлят само на това основание.

В случай, че настоящия съдебен състав не уважи направеното по - горе

възражение, счита, че прекратяването на трудовото правоотношение с ищеца е законосъобразно, като е съобразено със законовите изисквания, предвид избраната длъжност, която е заемал ищецът и надлежно взетото решение от общото събрание на 10.04.2021г., с което ищецът е отзован. Предвид текста на чл.15, ал.4 т.2а от Закона за кооперациите ставало ясно, че **избирателното тяло е общото събрание** на кооперацията и именно то е взело решението за отзоваването.

Твърди, че разпоредбата на чл.338 КТ била способ за предсрочно прекратяване на избраното трудово правоотношение т.е. преди изтичането на срока, определен в устава. Прекратяването на избраното трудово правоотношение чрез отзоваване, какъвто бил настоящият случай, се извършвало без предизвестие и настъпвало незабавно след взимане на решението от избирателното тяло. В Кодекса на труда не били посочени никакви причини, с които следвало да се съобрази избирателното тяло при отзоваването. Тяхното наличие и основателност се преценявало суверенно от избирателното тяло. Освен това, в трудовия договор бил уговорен срок на трудовото правоотношение и той е **до провеждане на ново отчетно събрание**, което се е състояло на 10.04.2021г.

Сочи, че в настоящия случай самият ищец подготвил молба от 01.04.2021г. с желанието си да му бъде прекратено трудовото правоотношение с кооперацията, което не отговаряло на твърденията, изложени в исковата молба. Цитираната молба била оставена на бюрото му в кабинета, който е заемал в качеството на председател на ЧЗПК ****. Видно от датата на молбата същата била от 01.04.21г. и очевидно не била подадена, тъй като от 02.04.21г. ищецът е излезнал в болничен, както се твърдяло и в исковата молба.

Счита иска за отмяна на уволнението като незаконно, за неоснователен.

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.2 КТ

Счита предявения иск за неоснователен поради неоснователност на главния иск по чл.344, ал.1, т.1 КТ.

Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли исковете с правно основание чл.344, ал.1, т.1 и т.2 КТ на Д. В. Д. като неоснователни и недоказани. Претендира направените по делото разноси.

По представените писмени доказателства от ищеца, не възразява същите да се приемат. Представя писмени доказателства.

Представен е трудов договор №35/21.12.2020г. сключен на основание чл. 68, ал.1, т.5 от КТ между ЧЗПК “Съгласие“ представлявано от УС: Й.С., И.Р., Д.Д. – управител, и Д. В. Д., със срок на договора до провеждане на ново отчетно изборно събрание.

От представения протокол от 03.12.2020г. от заседание на Управителния съвет на ЧЗПК ****“ се установява, че за председател на УС е избран Д. В. Д..

За да бъде уважен искът с правно основание чл. 344 ал.1 т.1 от КТ е необходимо преди всичко да е било налице между страните валидно трудово правоотношение.

Видно от данните по делото, е че ищецът е избран за председател на кооперацията на проведеното на 03.12.2020г. събрание на Управителния съвет на ЧЗПК ****“.

Трайната съдебна практика по въпроса за характера на възникналото между председателя на кооперацията и самата кооперация правоотношение по избор установява, че същото не е трудово по смисъла на чл. 357 от КТ. Съгласно разпоредбата на чл. 83 ал.1 от КТ случаите в които възниква трудово правоотношение въз основа на избор, се установяват в закон, акт на Министерски съвет или устав.

В Закона за кооперациите липсва изричен текст, който да урежда възможност за възникване на трудово правоотношение между председателя и самата кооперация. Такава възможност би съществувала само ако в устава на кооперацията изрично е предвидено, че с председателя на кооперацията се сключва трудов договор.

В Устава на ЧЗПК ****“ е предвидено, че Общото събрание – чл. 25, ал.2, т.3 избира и освобождава председателя на кооперацията; председателят на кооперацията е и председател на УС.

Според Устава пълномощията на председателя се прекратяват предсрочно при подаване на оставка, трайна обективна невъзможност да изпълнява задълженията си, когато системно не изпълнява или нарушава изискванията на закона и устава, когато злоупотребява с доверието и уронва доброто име на кооперацията, при причинени значителни вреди от неговите действия, когато извършва нелоялна конкуренция във вреда на кооперацията.

В настоящия случай в Закона за кооперациите и в устава на кооперацията липсва специална разпоредба, която да предвижда възникване

на трудово правоотношение между председателя на кооперацията и кооперацията. Не е налице и акт на Министерския съвет, с който да е предвидена тази възможност. В устава на кооперацията няма изрично предвидена възможност между избрания за председател и кооперацията да се сключва трудов договор. При това положение съдът приема, че правоотношението между ищеца и ответника не е трудово и че между страните по делото не съществува трудово правоотношение.

Тъй като правоотношенията с председателя на кооперацията, като орган на кооперацията нямат трудовоправен характер и свързаните с тях спорове се разглеждат по специалния ред на чл. 58-61 от ЗК предявеният иск с правно основание чл. 344 ал.1 от КТ се явява неоснователен и като такъв следва да бъде отхвърлен.

В този смисъл е трайно установената практика на ВКС относно характера на правоотношението между председателя на кооперацията и съответната кооперация, както и че то не е трудово правоотношение.

Основателността на иска по чл. 344, ал.1, т.1 от КТ за признаване незаконността на уволнението, предпоставя и разглеждането на акцесорния иск с правно основание чл. 344, ал.1, т.2 от КТ.

Предвид неоснователността на главния иск по чл. 344, ал.1, т.1 от КТ, искът по чл. 344, ал.1, т.2 от КТ се явява неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

При този изход на делото следва да бъде осъден ищецът да заплати на ответника направените деловодни разноски.

Съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК ответникът е направил разноски в размер 1320 лв. заплатено адвокатско възнаграждение.

От процесуалния представител на ищеца е направено в срок възражение за прекомерност на претендирания от ответника адвокатски хонорар, което съдът намира за основателно.

Съобразно действителната фактическа и правна сложност на делото, което приключва в рамките на едно съдебно заседание, без необходимостта от събиране на допълнителни доказателства, заплатеният адвокатски хонорар от 1320 лв. се явява прекомерен.

Предвид изложеното, на основание чл. 78, ал.5 ГПК съдът намира, че адвокатското възнаграждение следва да бъде намалено в минималния размер, предвиден в чл. 7, ал.1, т.1 от Наредба №1/2004 г. за минималните размери на

адвокатските възнаграждения – **650 лв.**

При този изход на делото ищецът следва да бъде осъден да заплати държавна такса върху всеки от предявените искове в общ размер на 100 лв.

На основание изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от **Д. В. Д., с ЕГН*******, с адрес: с. А., обл. **** **против** *********, ЕИК:****, с адрес: с. А***** искове с правно основание по чл. 344 ал.1 т.1 и т.2 от КТ като **НЕОСНОВАТЕЛНИ**.

ОСЪЖДА Д. В. Д., с ЕГН *****, с адрес: с. А., обл. **** да заплати по сметка на РС – Левски държавна такса в размер на 100 лв.

ОСЪЖДА Д. В. Д., с ЕГН *****, с адрес: с. А., обл. **** да заплати на *********, ЕИК:****, с адрес: с. А***** направените деловодни разноси в размер на 650 лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред **ПЛЕВЕНСКИ ОКРЪЖЕН СЪД** в двуседмичен срок, който срок съгласно разпоредбата на чл. 315 ал.2 от ГПК започва да тече от 05.08.2021 г.

Съдия при Районен съд – Левски: _____